



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
Кзз 695/2025  
26.03.2026. године  
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Шекуларца, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 510/23 од 26.06.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 770/24 од 16.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 26.03.2026. године, донео је

## **РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Шекуларца, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 510/23 од 26.06.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 770/24 од 16.01.2024. године.

## **Образложење**

Пресудом Другог основног суда у Београду К 510/23 од 26.06.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је суд утврдио казну затвора у трајању од четири месеца и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити, ако окривљени у року проверавања од једне године не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 770/24 од 16.01.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Шекуларца, а пресуда Другог основног суда у Београду К 510/23 од 26.06.2024. године потврђена.

Против правноснажне пресуде првостепеног суда захтев за заштиту законитости поднео је адвокат Ђорђе Шекуларац, због повреда закона из члана 16. став 2, 3, 4 и 5. и члана 419. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине пресуду првостепеног и пресуду другостепеног суда и предмет

врати на поновно одлучивање првостепеном суду, тако да из садржаја захтева произилази да исти подноси и против правноснажне пресуде другостепеног суда.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Шекуларца, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. истог члана, прописани су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то таксативним набрајањем повреда закона (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Ђорђе Шекуларца, захтев за заштиту законитости подноси због повреда закона из члана 16. став 2, 3, 4 и 5. и члана 419. став 2. ЗКП оспоравајући оцену доказа првостепеног суда, који, према његовом мишљењу, није правилно утврдио узрок саобраћајне незгоде јер није адекватно ценио одбрану окривљеног, вештачења и исказе сведока који иду у прилог његовој одбрани, затим утицај снега, леда и смањене видљивости, који су значајно допринели незгоди, те чињеницу да је друго возило, које је претицало возило којим је управљао окривљени, створило критичну ситуацију обзиром да је окривљеном смањило и ограничило могућност адекватне реакције. Код таквог стања ствари, суд је, према мишљењу браниоца, био дужан да прихвати одбрану окривљеног као истиниту и да га у складу са начелом *in dubio pro reo*, ослободи од оптужбе.

Међутим, повреде закона из члана 16. став 2, 3, 4 и 5. и члана 419. став 2. ЗКП, због којих бранилац окривљеног АА, подноси захтев, и погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, на коју указује изнетим наводима захтева, не представљају законом дозвољене разлоге због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Шекуларца, оценио као недозвољен и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник  
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија  
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић